

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЈЕРАК

РЕПУБЛИКА СРПСКА, СЕПТЕМБАР 2010. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXI БРОЈ 3410

Предсједнички програм Драгана Ђурђевића, кандидата Српске радикалне странке др Војислав Шешељ

Браћо и сестре, драги пријатељи!

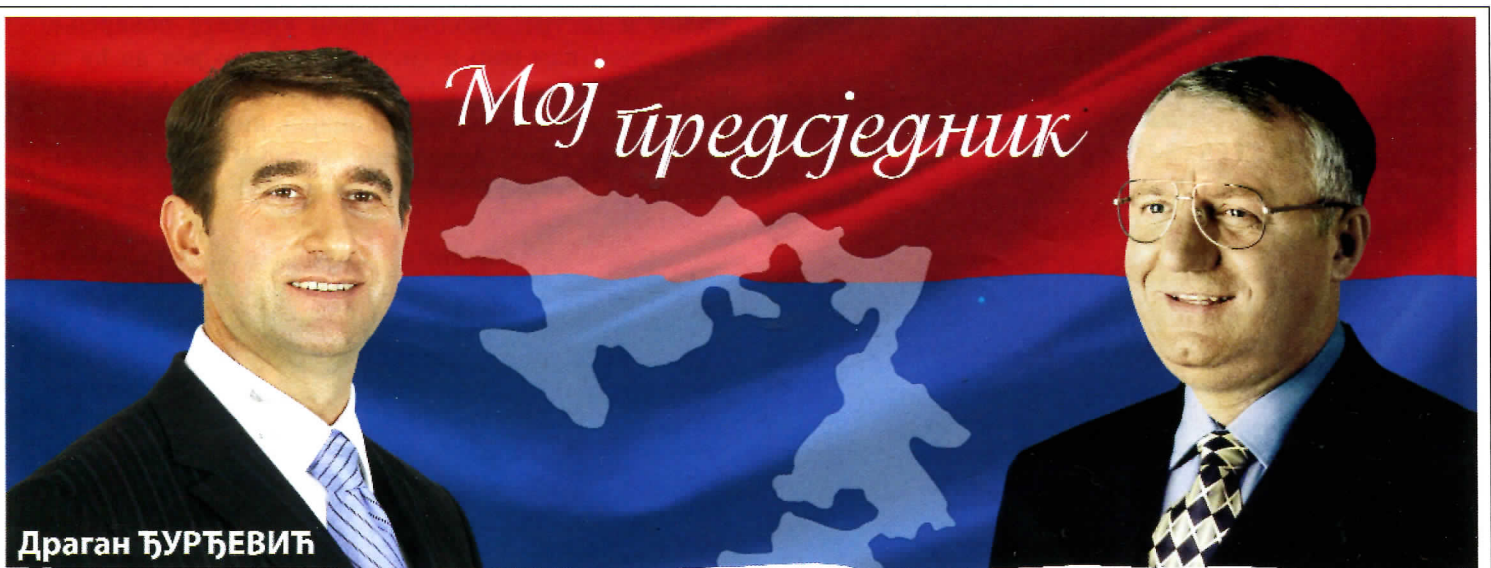
Кандидовао сам се за предсједника, јер желим да српском народу и свим грађанима Српске вратим национални понос и достојанство, и да створим услове за бољи живот и будућност наше дјеце. Када будем изабран, заступаћу све грађане Српске. Спреман сам да се суочим са бројним проблемима и да их одлучно рјешавам.

Један од мојих основних циљева као предсједника биће враћање Републици Српској свих изворних надлежности које су јој одузете насилним, антидејтонским и противуставним одлукама високих представника, Парламентарне скупштине БиХ али, нажалост, уз сагласност Скупштине Републике Српске и оних политичара који се пред изборе покушавају представити као највећи националисти и заштитници српског народа, попут Милорада Додика, Младена Иванића, Драгана Чавића и других.....

Залагаћу се се за укидање Суда и тужилаштва БиХ, којима је намијењена улога продужене руке Хашког трибунала. Због одбране истине али и будућности

наше деце и државе, не смемо дозволити да хиљаде Срба буде процесиурано под оптужбом да су починили ратне злочине само због тога што су учествовали у одбрани свог народа, српских етничких територија и Републике Српске. Само тако биће осујећен крајњи циљ непријатеља српског народа да се, на основу срамних пресуда Хашког трибунала и пресуда Суда БиХ, Република Српска прогласи за злочиначку, морално неодрживу творевину, и као таква ликвидира.

Суђења за ратне злочине треба да се обављају пред ентитетским судовима, што је не само у складу са Уставом БиХ, већ и у интересу правде и помирења на овом простору. Нећу се смирити док не буду процесиуран сви ратни злочини, а посебно масовни злочини почињени над српским народом који су до сада по правилу остајали нерасвијетљени. Недопустиво је што до данас нису кажњени починиоци масовних злочина над српским становништвом у Купресу, Ливну, Санском Мосту, Мркоњић Граду, Котор Вароши, Дервенти, Броду, Шамцу, Брчком, Тузли, Зворнику, Братунцу,

за **БУДУЋНОСТ** Српске
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА др Војислав Шешељ

Сребреници, Сарајево, Горажду, Трнову, Вишеграду, Скланима, Мостару, Бугојну, Коњицу и многим другим мјестима.

Захтјевају формирање два анкетна одбора Народне скупштине Републике Српске. Први да би утврдио чињенице о злочинима који су од 1991. до 1995. године почињени над српским народом у БиХ, а други да би се бавио утврђивањем истине о тзв. случају Сребреница.

Национална је срамота да српски народ у Босни и Херцеговини ни 15 година од завршетка рата није утврдио број и идентитет својих жртава, нити издао монографију са именима и фотографијама погинулих припадника Војске Републике Српске и Министарства унутрашњих послова Републике Српске, те цивилних жртава рата.

Босна и Херцеговина, у постојећем облику и границама, може опстати само уколико се буду стриктно поштовале одредбе Дејтонског споразума које је дефинишу као државу са два равноправна ентитета и три равноправна народа, у којој ће се све одлуке о уставним промјенама и другим важним питањима доносити искључиво консензусом а не под притиском Европске уније или њених високих представника.

Био сам и остајем најжешћи противник погубних уставних промјена у Босни и Херцеговини.

Увијек ћу се, свим легалним и легитимним средствима, борити против наметања унитарне Босне и Херцеговине или њеног постојања као међународног протектората.

Противник сам уласка БиХ у Европску унију. Разлози за то су бројни. Само један од кључних услова за улазак БиХ у Европску унију, који никада, ни под каквим притисцима, нећу прихватити је брисање Републике Српске као равноправног ентитета и стварање унитарне Босне и Херцеговине.

тине милиона евра због Споразума о стабилизацији и придруживању. Смањивање царина и неконтролисан увоз робе из ЕУ погодује искључиво увозничком лобију али трајно уништава индустријску и пољопривредну производњу у Републици Српској. Домаћи производи из РС немају никакву шансу на тржишту Европске уније јер тамо постоје највеће нецаринске и административне баријере у свету којима водеће земље Европске уније штите своје грађане, раднике и сељацима.

Стране банке, односно њихове филијале, када послују у РС, примењују камате које су веће од камата у њиховим матичним земљама. Примери уништених економија Бугарске, Мађарске, Румуније показују шта ће се десити с привредом Републике Српске ако којим случајем уђе у Европску унију. Данас, свега неколико година након пријема у ЕУ, укупан дуг те три земље је скоро 300 милијарди долара.

Улазак Републике Српске у ЕУ значио би пораст незапослености, смањивање социјалних давања и пензија, као што се то већ десило и у свим другим земљама Источне Европе.

Лично сам потпуно сигуран да наша привреда треба да се окрене тржиштима на Истоку које предводи Руска Федерација, јер на та тржишта можемо пласирати онолико робе колико смо у стању да произведемо али, што је најважније, без икаквих условљавања. Браћо и сестре, уколико мени укажете поверење, гарантујем вам мир и сигурност. Дајем реч да ћу се оштро супротставити уласку Српске у НАТО пакт. Ниједан војник, ниједан полицајац, ниједан грађанин Српске неће ићи у окупационе мисије у свету и служити интересима НАТО пакта, који нас је, не тако давно, засипао бомбама са осиромашеним уранијумом.

Као предсједник Републике Српске, обављајући своје Уставом предвиђене надлежности, сарађиваћу са међународним институцијама на просторима Босне и Херцеговине и у складу са Уставом и законима трудити се да остварим највиши степен активне сарадње.

Сарађиваћу са институцијама Републике Српске, а приоритет ћу дати доброј сарадњи са Народном Скупштином и Владом Републике Српске. Као предсједник Републике Српске, који представља Републику, такође ћу сарађивати са институцијама Заједничких органа. Такав исти однос ћу покушати да успоставим и са органима Федерације.

Осим тога, економска рачуница недвосмислено говори да би не само Република Српска, него и БиХ имала огромну економску штету, уколико приступи овој интеграцији. Сви они политичара који осиромашене и обесправљене грађане Српске већ другу деценију обмањују да приступање БиХ Европској унији значи омогућавање приступа тржишту од 500 милиона људи, заправо машу пред нама шаргарепом и сматрају нас магарцима. Република Српска већ губи десе-

Контролисаћу Владу и борићу се за то да грађани Српске добију посао и да од свог рада пристojно живе. Захтеваћу да се држава коначно обрачуна са организованим криминалом, инсистираћу на побољшању животних услова најугроженијих слојева становништва, посебно пензионера. Борићу се за успостављање правне државе и остварење права и слобода за сваког грађанина Српске.

Породицама бораца палих за слободу и утемељење Републике Српске, као и ратним војним инвалидима, мора бити обезбјеђен адекватан материјални статус, али пре свега им морамо указати поштовање које су заслужили.

Млади су будућност и највећа снага Српске. Борићу се за друштво једнаких шанси, за право сваког дјетета на бесплатно школовање и образовно усавршавање у складу са његовим талентом и марљивошћу. Рад и знање морају да буду једино мјерило вриједности које ће друштво да цијени код младог човјека. Образовање више не смије да буде привилегија дјеце богатих родитеља, а до посла се може доћи и без мита и корупције.

Баци и студенти не смију се више дијелити на богате и сиромашне, већ на мање или више вриједне и талентоване. Сва дјеца морају бити богата знањем које им мора бити подједнако доступно.

Један од најважнијих задатака биће ми инсистирање на изради националне стратегије за борбу против бијеле куге, с циљем да се у наредних 10 година повећа наталитет у Републици Српској.

Вођење сталне опште друштвене кампање у циљу подстицања рађања, формирање националних фондова за треће и четврто дијете, обезбјеђивање сталних примања мајкама које роде више од двоје дјеце, изградња потребног броја нових и реновирање постојећих дјечјих вртића и школа идеје су од којих нећу одустати.

Уколико желимо економски напредак, за то постоји само један пут. Морамо се попут својих дједова

окренути сами себи и вриједно радити од јутра до сутра како бисмо својој дјечи и родитељима обезбедили пристojан живот и бољу будућност.

Тражићу од Владе Републике Српске да коначно покрене значајне привредне активности. Један од стубова привреде Републике Српске мора бити прерађивачка индустрија која се једино може покренути повећањем субвенција пољопривредним произвођачима, њиховим бескаматним кредитирањем, гарантовањем сталних откупних цијена пољопривредним производима и значајним улагањем у подизање нових пластеника и засада воћа.

Уколико мени укажете повјерење, дајем ријеч да ћу чувати интегритет Републике Српске и штитити интересе нашег народа у сваком тренутку и на сваком мјесту.

Као предсједник Српске, стриктно ћу се држати Устава и закона, поштујући надлежности и прерогативе власти који су дати предсједнику Републике.

Дајем ријеч да ћу предсједничку дужност обављати поштено, часно и одговорно.

Живот као вјечита борба за правду и традиционалне вриједности

Мој отац Милош, иначе родом из села Скугрић код Модриче и моја покојна мајка из села Горња Пакленица код Добоја, доселили су се у Бијељину почетком 1963. године. Након двије ћерке, Босе и Весне, рођен сам 23. марта 1968. године у Бијељини као треће дијете у породици која је патријархално васпитавана и гдје се увијек осјећао велики утицај мога оца.

Основну школу „Јован Дучић“ завршио сам са одличним успјехом а истицао сам се и у бројним ваннаставним активностима. Између осталог, био сам предсједник „Стрелачке секције“, предсједник „Горана“, свирао сам у „Школском оркестру“ и глумио у „Драмској секцији“. Наравно, без бројних спортских активности одрастање се у то време није могло ни замислити.

Са дванаест година први пут сам отишао на радну акцију у Врање, гдје сам се прикључио студентској бригади из Сарајева. Након повратка са радне акције у школи сам изабран за потпредсједника Савјета ученика и за команданта школске бригаде која је у то вријеме била веома активна у свом раду. То ми је био велики подстрек за касније борбе у животу. Наредне двије године ишао сам на радне акције у Сарајево, гдје се радило на објектима који су се припремали за Зимску олимпијаду, а потом и у Косовску Митровицу.

Поред радних акција, школске распусте користио сам да зарадим свој динар не стидећи се ниједног поштеног посла. Радио сам на локалним економијама, копао канале за електро-инсталације и истоварао пшеницу у бијељинском „Житопромету“. Тако сам до завршетка основног образовања већ стекао радне навике, као и велики број пријатеља уз које сам живот почео сагледавати као вјечиту борбу за правду и традиционалне вриједности.

Након завршетка средње машинске школе одлазим на одслужење редовног војног рока, најпре у Сомбор а затим у Словенију на војни аеродром у Церкље об Крки.

По повратку из војске бавио сам се различитим приватним пословима, од рада у угоститељском објекту „Србија“ до властите трговинске фирме ДОО „Драгон експорт-импорт“, коју сам одјавио 2009. године. Водећи приватну фирму успио сам да се скућим и стекнем највећи дио своје садашње имовине.

По покретању приватног предузећа и почетку бављења политичким радом, схватио сам да су ми потребна додатна знања. Посебно сам се интересовао за вођење послова, комуникације, информатику и тржишну економију, тако да сам стекао и звање дипломираног економисте на Факултету за пословне студије у Бањој Луци.

Рат који је Бијељину захватио последњих дана мјесеца марта 1992. године, нисам желио, али сам се у одбрану српског народа и државе укључио без двоумљења. Знао сам зашто улазим у борбу и све вриједности које мора имати српски војник и добровољац носио сам у срцу.

Војсци Републике Српске прикључио сам се одмах по њеном оснивању и учествовао сам у одбрани Брчког, гдје сам од тромблонске мине рањен у обе ноге. Категорисан сам као ратни војни инвалид девете категорије са 30% тјелесног оштећења.

У другој половини 1992. године, оженио сам се супругом Јованком. Данас са сином Гораном, кћеркама Валентином и Татјаном, живим у својој породичној кући у Бијељини.

Прво моје веће интересовање за политику кренуло је након првог сусрета са др Војиславом Шешељем у Бијељини 1990. године, док сам Српској радикалној странци и званично приступио 1993. године.

Први излазак на изборе наше странке у Републици Српској сам дочекао као потпредсједник Општинског одбора у Бијељини. Већ следеће, 1997. Године, када су се одржавали први локални избори у Републици Српској, изабран сам за одборника у Скупштини општине Бијељина. То је уједно било и моје прво званично политичко искуство.

У јануару 1998. године сам изабран за потпредсједника општине Бијељина. Након тих избора почиње окупаторско мијешање у све изборне процесе у БиХ и смјењивање изабраних представника српског народа. Убрзо креће велика хајка на Српску радикалну странку, током које долази до смјене великог броја Шешељевић радикала са јавних функција, па и моје.

Послије завршених парламентарних избора 1998. године, изабран сам за члана Извршног одбора СРС у Републици Српској и секретара Клуба посланика у Народној скупштини Републике Српске. Нажалост, окупатор не одустаје од мијешања у изборне процесе, па доживљавамо смјену великог броја посланика, предсједника Републике Српске и забрану изласка на локалне изборе 2000. године, што оставља велике последице по рад Српске радикалне странке др Војислав Шешељ.

Након локалних избора одржаних у октобру 2004. године, наша странка формира коалициону власт, а ја у децембру 2005. године бивам изабран за предсједника Скупштине општине Бијељина, што је функција коју и данас обављавам у другом мандату.

Сматрам веома важном чињеницу, и њоме се посебно поносим, да никада нисам мијењао политичку странку којој припадам нити политичка увјерења која заступама већ скоро пуне двије деценије. Доследност је веома важна људска особина у свакодневном животу, у сваком професионалном ангажману, поготово у политици. Онај ко је у политици досљедан, има шанси за успјех. Може привући наклоност јавног мњења, може уливати повјерење бирачима. Онај ко је недосљедан, ко од данас до сутра мијења своје политичке ставове, сам себи ускаче у уста, тај у политици нема шта да тражи.

У Српској радикалној странци др Војислав Шешељ обављао сам више функција. Предсједник Бијељинског општинског одбора био сам од 1998. до 2007. године. Дужност генералног секретара Српске радикалне странке др Војислав Шешељ обављао од 2005. године.

Човјек сам који увијек жели да учини више. Имам велике амбиције и пријатно се осјећам једино међу људима који су спремни да се потпуно предају борби за остварење идеала у које вјерују. Трудим се да личним примјером прекинем успаваност и летаргију у коју је упао наш народ.

Свјестан сам да је власт велико искушење. Само изузетни људи одолијевају искушењу злоупотребе власти. Власт најбоље остварују они којима материјално богатство у животу не представља много. Власт најбоље остварују они који су спремни да се жртвују за друге, који служе тој великој идеји.